

Science atorgat pel CIHEAM a l'IAM de Saragossa», el Regne d'Espanya comunica al CIHEAM el seu acord respecte al contingut de l'esmentada Decisió i declara en conseqüència l'equivalència dels títols de Master of Science atorgats pel CIHEAM a través de l'IAMZ al títol oficial de màster.

2. Atès que l'adopció d'aquest compromís exigeix el compliment d'una sèrie d'exigències d'ordre constitucional, el Regne d'Espanya proposa al CIHEAM que les disposicions d'aquesta Nota verbal s'apliquin provisionalment a partir del bescanvi d'instruments i que l'Acord entri en vigor a partir del moment en què es rebí l'última de les comunicacions per les quals les parts es notifiquin que han complert els requisits legals interns.

Si el que s'ha exposat abans és acceptable per al CIHEAM aquesta Nota i la nota de resposta del CIHEAM en què s'expressa la conformitat constitueixen un acord entre tots dos.

El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació del Regne d'Espanya aprofita aquesta ocasió per reiterar al CIHEAM les seguretats de la seva més alta consideració.

Madrid, 25 de setembre de 2006.

Al Centre Internacional d'Alts Estudis Agronòmics Mediterranis (CIHEAM)-París.

NOTA VERBAL

El Centre Internacional d'Alts Estudis Agronòmics Mediterranis (CIHEAM) ofereix els seus respectes al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació del Regne d'Espanya i té l'honor de confirmar la recepció de la Nota verbal del Ministeri de data 25 de setembre de 2006, i número 1/19, amb el contingut següent:

«El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació del Regne d'Espanya presenta les seves salutacions al Centre Internacional d'Alts Estudis Agronòmics Mediterranis (CIHEAM) i té l'honor de referir-se a la qüestió relativa a l'equivalència del títol Master of Science del CIHEAM amb els corresponents títols espanyols.

1. Tenint en compte la Decisió adoptada pel Consell d'Administració del CIHEAM, durant els dies 15 i 16 de desembre de 2005, segons la qual es declara que «d'acord amb el principi de reconeixement que dimana del Tractat constitutiu, els seus desenvolupaments i la voluntat declarada del Regne d'Espanya, escau que es reconegui l'equivalència entre el títol de Master of Science atorgat pel CIHEAM a través de l'IAM de Saragossa respecte als títols de postgrau espanyols, i s'invita el secretari general i el director de l'IAM de Saragossa i les autoritats competents del Regne d'Espanya a dur a terme les actuacions oportunes per reconèixer els plens efectes en el sistema espanyol d'educació superior del títol de Master of Science atorgat pel CIHEAM a l'IAM de Saragossa», el Regne d'Espanya comunica al CIHEAM el seu acord respecte al contingut de l'esmentada Decisió i declara en conseqüència l'equivalència dels títols de Master of Science atorgats pel CIHEAM a través de l'IAMZ al títol oficial de màster.

2. Atès que l'adopció d'aquest compromís exigeix el compliment d'una sèrie d'exigències d'ordre constitucional, el Regne d'Espanya proposa al CIHEAM que les disposicions d'aquesta nota verbal s'apliquin provisionalment a partir del bescanvi d'instruments i que l'Acord entri en vigor a partir del moment en què es rebí l'última de les comunicacions per les quals les parts es notifiquin que han complert els requisits legals interns.

Si el que s'ha exposat abans és acceptable per al CIHEAM aquesta nota i la nota de resposta del CIHEAM en

què s'expressa la conformitat constitueixen un acord entre tots dos.

El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació del Regne d'Espanya aprofita aquesta ocasió per reiterar al CIHEAM les seguretats de la seva més alta consideració.»

El CIHEAM té l'honor de confirmar al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació del Regne d'Espanya que les propostes que conté la Nota verbal són acceptables per al CIHEAM i que aquesta nota verbal, conjuntament amb la nota de resposta, constitueixen un acord entre Espanya i el CIHEAM, que s'aplica provisionalment des de la recepció de la present Nota, i que entra en vigor a partir de la data de l'última comunicació per la qual es notifiqui que s'han complert els requisits legals per a l'entrada en vigor.

El CIHEAM aprofita aquesta ocasió per reiterar al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació del Regne d'Espanya les seguretats de la seva més alta consideració.

París, 26 de setembre de 2006.

Aquest Bescanvi de notes s'aplica provisionalment a partir del 27 de setembre de 2006, data del bescanvi de notes, segons estableix el text d'aquestes notes.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 2 d'octubre de 2006.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI DE TREBALL I AFERS SOCIALS

20183 *CORRECCIÓ d'errors en l'Ordre TAS/3243/2006, de 19 d'octubre, per la qual es disposen mesures necessàries per al desenvolupament parcial del que preveu l'Acord del Consell de Ministres de 9 de juny de 2006, sobre determinades mesures financeres i sociolaborals integrades en el Pla de suport al sector tèxtil i de la confecció. («BOE» 278, de 21-11-2006.)*

Havent advertit errors en l'Ordre TAS/3243/2006, de 19 d'octubre, per la qual es disposen mesures necessàries per al desenvolupament parcial del que preveu l'Acord del Consell de Ministres de 9 de juny de 2006, sobre determinades mesures financeres i sociolaborals integrades en el Pla de suport al sector tèxtil i de la confecció, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 252, de 21 d'octubre de 2006, i en el suplement en català número 23, d'1 de novembre de 2006, se'n fan les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 2764, primera columna, a l'article 4, apartat 1.b) paràgraf segon, on diu: «Dones en general:»; ha de dir: «1r. Dones en general:».

Paràgraf tercer, on diu: «Triballadors amb discapacitat:»; ha de dir: «2n. Triballadors amb discapacitat:».

Paràgraf quart, on diu: «Més grans de trenta anys i fins a quaranta-cinc anys:»; ha de dir: «3r. Més grans de trenta anys i fins a quaranta-cinc anys:».

Paràgraf setè, on diu: «Més grans de quaranta-cinc anys i menors de cinquanta-cinc anys:»; ha de dir: «4t. Més grans de quaranta-cinc anys i de menys de cinquanta-cinc anys:».

Paràgraf vuitè, on diu: «Treballadors amb cinquanta-cinc anys o més:»; ha de dir: «5è. Treballadors amb cinquanta-cinc anys o més:».

Paràgraf desè, on diu: «Quan el treballador contractat sigui perceptor de prestació contributiva per desocupació.»; ha de dir: «Quan el treballador contractat amb cinquanta-cinc anys o més sigui perceptor de prestació contributiva per desocupació.».

CAP DE L'ESTAT

20263 *LLEI ORGÀNICA 7/2006, de 21 de novembre, de protecció de la salut i de lluita contra el dopatge en l'esport. («BOE» 279, de 22-11-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'aprovació de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, el títol VIII de la qual regula el control de les substàncies i els mètodes prohibits en l'esport i la seguretat de la pràctica esportiva, va suposar un punt de partida en l'establiment d'un marc de repressió del dopatge en l'esport, que va anar acompanyat d'una política activa en la provisió de mitjans materials i humans, recursos pressupostaris, infraestructures, procediments i normes que fins aleshores no tenia el nostre sistema esportiu.

L'aplicació i el desplegament de la Llei també va suposar l'entrada en funcionament de la Comissió Nacional Antidopatge, que ha desenvolupat des d'aleshores un paper central a l'hora d'elaborar i aplicar iniciatives en aquest àmbit i vetllar per la correcta aplicació de la normativa vigent.

Al llarg de la dècada passada, successives normes de caràcter reglamentari van anar regulant aspectes tan delicats i complexos com la realització de controls amb garanties, les condicions generals per a l'homologació i el funcionament de laboratoris públics i privats, el règim d'infraaccions i sancions, o la llista de substàncies i grups farmacològics prohibits i de mètodes no reglamentaris de dopatge en l'esport. Aquesta llista l'elabora el Consell Superior d'Esports (CSD), seguint les pautes de la vigent Convenció contra el dopatge en l'esport del Consell d'Europa i els principis establerts en el Codi mundial antidopatge, que han estat recollits en la Convenció internacional contra el dopatge en l'esport, aprovada en la 33a Conferència General de l'Organització de Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO), celebrada a l'octubre de 2005. La llista és actualitzada amb periodicitat anual i es publica en el «Butlletí Oficial de l'Estat». Amb aquest conjunt normatiu, Espanya es va incorporar al grup de països que va disposar des de la dècada passada d'un sistema articulat de control i de repressió del dopatge.

La implicació creixent dels poders públics en la voluntat d'aconseguir un esport net de dopatge s'accentua a partir de l'impacte internacional que van tenir els positius detectats en els Jocs Olímpics de Seül, el 1988. Així, s'ha

de recordar que l'instrument jurídic en vigor de més abast per a la col·laboració intergovernamental i la cooperació internacional en la lluita contra el dopatge en l'esport continua sent el Conveni internacional, aprovat el 1989 pel Consell d'Europa, juntament amb un protocol addicional que, majorment, va avançar en l'harmonització de les polítiques públiques i els procediments antidopatge seguits pels 45 estats signants, en la seva majoria europeus, entre altres Espanya.

No obstant això, els primers passos per establir controls antidopatge en el nostre sistema esportiu es van fer a la dècada dels 60 del segle passat. L'adopció d'iniciatives en aquest terreny per part del Consell d'Europa i del Comitè Olímpic Internacional (COI) va impulsar la participació d'Espanya a la primera reunió del grup d'estudi especial sobre dopatge dels atletes, que es va celebrar el 1963 a proposta de l'organisme europeu. Com a conseqüència d'això, es va crear l'actual laboratori del CSD per al control del dopatge, que va començar a funcionar a finals d'aquesta dècada, molt poc temps després que iniciessin la seva activitat els primers laboratoris europeus de control del dopatge a París, Roma i Londres. Homologat internacionalment pel COI des de 1982, forma part de la xarxa internacional de 33 laboratoris de control del dopatge acreditats fins ara per l'Agència Mundial Antidopatge (AMA).

D'altra banda, el laboratori de l'Institut Municipal de Recerca Mèdica de Barcelona va obtenir l'homologació del COI el 1985 i també ha estat acreditat per l'AMA. A més, els dos laboratoris espanyols tenen l'acreditació de qualitat, segons la norma ISO 17025, que en certifica la idoneïtat i l'excel·lència tecnològica del personal, les instal·lacions, i també els protocols i procediments d'actuació. D'aquesta manera, Espanya és un dels tres països del món que disposa de dos laboratoris per al control del dopatge que estan acreditats internacionalment des de fa almenys 20 anys.

II

Tanmateix, és cert que les accions iniciades pel moviment esportiu i per alguns estats, per separat i cadascun en l'àmbit de les seves competències, es van mostrar insuficients, perquè l'articulació d'una adequada lluita contra el dopatge suposa la confluència de diverses mesures que corresponen, de manera diferenciada, als països i a les organitzacions del moviment esportiu internacional.

La celebració a Lausana, el 1999, a iniciativa del COI, de la Conferència Mundial sobre el Dopatge en l'Esport, va posar de manifest la necessitat d'aprofundir en la col·laboració entre poders públics i organitzacions esportives. Això va suposar un canvi de rumb en la forma d'abordar el problema del dopatge en l'esport, i es va posar l'accent en la necessitat de crear un organisme internacional independent que establís normes comunes per combatre el dopatge i coordinés els esforços de les organitzacions esportives i dels poders públics.

Aquell mateix any, es va acordar constituir i posar en funcionament l'AMA, en l'estructura i el finançament de la qual participen de manera equitativa el COI i els governs d'un gran nombre de països, entre altres Espanya, preocupats cada vegada més per l'auge del dopatge i la seva ràpida expansió més enllà de l'àmbit de l'alta competició esportiva.

L'AMA és una fundació de dret privat, regida per l'ordenament jurídic suís i amb seu central a la ciutat canadenca de Mont-real. El seu Consell està integrat a parts iguals per representants d'organitzacions governamentals, intergovernamentals i esportives. Aquesta estructura inusual és un reconeixement a la necessitat que els governs i les organitzacions, que conformen el sistema esportiu internacional, actuïn de comú acord en